

દાદા ભગવાનના અસીમ જય જયકાર હો.

અભયદાન મહાદાન છે, વર્તે 'અક્રમ' આણ;
મોક્ષદાની પરિપૂર્ણ છે, મોક્ષસ્વરૂપ ભગવાન.

નિજપદ નિર્વિહારી સ્વ, શાસન ખુદ શુદ્ધ અર્ક;
વ્યવહારે સંપૂર્ણ છે, 'અક્રમ' રક્ષણાત્મક.

વ્યવહારી રૂપકને જગમાં, આવે તંત-તોફાન;
તત્ક્ષણ હાજર થઈ જશે, 'દાદા'-'અક્રમજ્ઞાન'.

આવે સામે ગૂઢ પ્રશ્નો, ગૂંગળાવે સૂઝ ડખોડખલ;
'હું અનંત દર્શનવાળો છું' કહી, પ્રગટ કરો 'સમભાવ નિકાલ'.

સમજણ પડતી હોય ન જ્યારે, મતિ મૂંઝાયે વ્યવહારે;
'હું અનંત જ્ઞાનવાળો છું' જો, સમજણ દોડી સથવારે.

વેદના મન-દેહે વેદાય, નિર્વેદકને કશું ન થાય;
'હું અનંત સુખનું ધામ છું' બોલ્યે, શાશ્વત સુખ જ સુખ વર્તાય.

મન-દેહે બળ ઘટે જિયારે, શારીરિક શક્તિ ક્ષીણ થાયે;
'હું અનંત શક્તિવાળો છું' કહેતાં, શક્તિધોધ પ્રપાત સહાય.

લૂંટારા લૂંટફાટ કરે ને, ભય-ગર્ભિત વ્યાધિ વીંટાય;
'હું અવ્યાબાધ-સ્વરૂપ છું' બોલ્યે, અંગ-આધિ તૂટ ઊકલી જાય.

હિંસક જનાવર, જંગલી પશુઓ, સિંહ સામાં જો ભેટી જાય;
'હું અમૂર્ત છું, હું અમૂર્ત' બોલ્યે, અલોપી-અદીઠ-અદૃષ્ટ થાય.

શોક-હતાશા વર્તે ત્યારે, ગડમથલી-મૂંઝવણ ખૂબ થાય;
'હું અગુરુ-લઘુ સ્વભાવી છું' બોલ્યે, હાસ્યકુવારા ફૂટી જાય.

લોભ-લાલચમાં લપટાવાના, પ્રસંગ આવે સંસારે;
'હું અનંત ઐશ્વર્યવાળો છું' સ્વ-કુબેર સ્વદેશે સ્વીકારે.

વિચારોનાં વાદળ વીંટિયાં, વરસે ગાંઠો મન જો દોષ;
'હું નિર્વિચારી છું' બોલ્યો ત્યાં, નિર્વિચાર પદે છે મોક્ષ.

દેહાકાર બદલાઈ જતાં, શોક ન ધરવો મનમાં લગાર;
'હું નિર્નામી છું' જ, અનામી તત્ક્ષણ, ભિન્ન અસિ ને ભિન્ન મ્યાન.

વ્યવહારે નિર્-ઉપેક્ષિત, દિવ્યચક્ષુ પ્રગટી કાયા;
અજ્ઞાને સંપૂર્ણ સુરક્ષિત, અડે ન કાળ, કર્મ ને માયા.

